

Gu-1B 20/39

Butlletí

del

Centre Republicà Català
del Districte V.

adherit a l'Esquerra Republicana de Catalunya

ANY 2

SETEMBRE 1933

NUM. 18

Joan Quintana Romans

OCULISTA - Metge de l'Hospital Clínic

Consulta de 8 a 5
Telèf. 23449

San. Pau, 74, 1.º, 2.º

Merceria Eroles

MANSO, 50

IMPORTANT STOC MITJES SEDA GASSA
a 2'75 Ptes.

PERFUMERIA de totes les marques a preus limitadíssims. = GRAN ASSORTIT en botons i fantasies de modisteria = Preus especials a les Modistes - Gèneres de punt - Cinturons - Guants - Paraigües
Figurins - Jerseis i Llanes

Casa especialitzada en labors en seda i llana

No oblideu Merceria Eroles Manso, 50

BAR I MENJARS

Ramon Bonastre

RIERA ALTA, 58 - Telèfon 21133 BARCELONA

*Corresponen als mantenedors del nostre Butlletí, com-
prant a les cases que s'hi anuncien*

BUTLLET!

DEL

CENTRE REPUBLICA CATALA

DEL DISTRICTE V.è

C. Carme 44 pral. - - Telèfon 25252 - - BARCELONA

ANY 2

SETEMBRE 1933

N.º 18

TAULA.—Consell Directiu.— El segon congrés del Partit, per Joan Pons.—
Lluitarem per a vèncer! per M. Teresa Gibert—Excursió a les Guilleries,
(rèssena), per Pere Bisbal.—Joventut.—Societat de Cultura.— Secció de
Assistència.— La falla de Crist, per A. Cinca—Notes.

Consell Directiu

En arribar a aquest C. D. remarcar una vegada més la importància moral i política assolida per la nostra entitat.

Aquesta importància i l'augment constant de socis que es registra al nostre Casal, són deguts, sens dubte, a l'ambient esquerrista i liberal que el Centre ha sabut imprimir sempre en tots els seus actes i en totes les seves actuacions palesant també de forma inequívoca, la simpatia i conformitat que al nostre ideal atorga l'esperit conscient del districte cinquè.

Amb molta satisfacció ha de veure el Centre, com tots els ciutadans que senten anhels de renovació i de justícia, vénen decidits a arrengrer-se amb nosaltres per a ajudar-nos en la nostra tasca de progrés.

Si, com fins ara, va engruixint la llista dels socis que volen lluitar amb nosaltres, i si tots junts sabem mantenir ferma la unió dels nostres ideals mai no podrà defallir aquest C. D. en els seus propòsits i sempre, amb la col·laboració dels associats, podrem seguir la marxa triomfant que portem, i no ens apartarem mai del camí que es concreta en l'article primer dels nostres Estatuts, per tal d'assolir l'èxit de totes les nostres reivindicacions.

Així som els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El consoci Camil Allostà ha passat per l'amargura de perdre una filla seva, quan aquesta tot just començava a conèixer el que és la vida.

L'acte de l'enterrament, que fou civil, constituí una manifestació palesa de l'apreci que té el Centre al pare de la difunta, ja que hi assistí una forta representació de socis.

Ens associem al dolor del company Allostà i fem testimoni de nostre condol a llur família tota.

El Segon Congrés del Partit

“La Democràcia endavant”

Com a simple espectador he assistit al segon Congrés ordinari que ha celebrat el nostre Partit, ja que als altres hi assistia amb caràcter de delegat, la qual cosa feia que jo no copsés totes les virtuts de l'Assemblea per la preocupació dels molts afers que forçosament cauen sobre el delegat que vulgui complir amb el seu deure.

Concretant-me en aquest punt de vista mai com en el Congrés que acabem de celebrar no havia pogut constatar d'una manera tan clara l'avenç, al meu entendre, de la Democràcia que, per orgull nostre, ha estat el primer Partit a Catalunya que l'ha pogut treure del que era somni del cervell dels homes per a convertir-la en una realitat.

Una prova del meu encert en dir que la Democràcia avança, està en la sessió, quasi podríem dir-ne històrica, del primer dia amb l'exposició crua, clara i concreta, que mantingueren els diferents delegats amb motiu de discutir-se la tasca realitzada pel Directori del Partit.

Telèf. 12780

Guillem de Funes

Mecànic-Electricista

REPARACIÓ de Motors, Motocicletes, Màquines de cosir, Aparells de ràdio i Fonografos. Compra i venda de tota classe de màquines

Roig, 17, ent.^{ol} entre Carme i Hospital

Barcelona

Entre els molts delegats que prengueren part en la discussió cal remarcar en primer lloc la intervenció del company Aragay, per ésser ell qui inicià el debat d'anàlisi de l'obra que havia portat a cap el Directori. En un breu parlament remarcà la manca de sentit polític que a tothora havien demostrat els nostres dirigents i la falta de contingut de la memòria llegida en la sessió de què parlem. Seguit del company esmentat parlà l'assembleista Grau i Ros, el qual combaté també la 'ctuació de la Direcció, encara que en sentit diferent, perquè aquest ciutadà analitzà la part econòmica i féu notar la manca d'energia per a fer complir allò estatutit referent a cotitzacions que és la base de la nostra pròpia existència. Un altre orador que digué coses més que saboroses, fou el company Alai. Indubtablement que hi han ciutadans que, en estar enlairats, s'han oblidat quelcom de nosaltres; negar això és voler-nos prendre per imbècil, que ja no ho som. Qui no tingué la sort de convèncer ningú, per la seva desencertada intervenció, fou el delegat Torres i Vidal, el qual digué moltes coses, però totes elles buides d'un contingut d'espiritualitat del nostre ideari, que donà llàstima scentir-lo, demostrant només unes ganes de cridar l'atenció dels assembleistes per unes futures eleccions.

En aquest debat, que podríem dir-ne polític del Congrés, intervingueren, molt lleugerament altres oradors, com Riera, de Martorell, qui donà compte de molts treballs portats a cap pels nostres representants al Parlament espanyol. Llorenç, alcalde de Falset, qui en aquest Congrés ha demostrat posseir dots de gran lluitador i d'arrelats ideals d'esquerrisme capaços de conduir el nostre Partit a camins in-sospitats de Pau i Justícia social.

L'orador contrari a l'actuació directa del President fou el company Xirau, que en demanar la paraula s'observà al Congrés una expectació extraordinària, naturalíssima tenint en compte els informes que d'una manera oficiosa es tenien de l'afer i també donada la circumstància de tractar-se de persones que en el transcurs de la seva política havien donat rellevants proves de capacitat.

Per respecte als uns i als altres no vull entrar al fons de la qüestió, però sí vull dir clar i català que en un partit democràtic, en congressos, juntes, consells comarcals, comissions, assemblees i tot quant sigui entre nosaltres mateixos del Partit, podem opinar, discutir i fins suggerir a les més altes figures del Partit tot allò que un cregui de bo, jamai cap coacció de ningú no pot impedir-ho. La condició que cal per a fer això és l'honradesa en fer-ho i sostenir-ho; amb aquesta condició hom pot pensar i discutir; la Democràcia mai no s'ha oposat a coartar la pensa de ningú.

En el debat mencionat, ultra el delegat Xirau, intervingueren Den-

càs i Selvas per a contestar diferents oradors, i Lluhí que amplià les manifestacions fetes per Xirau, potser amb més enginy i encert a la vegada.

Contestaren a Xirau i Lluhí, Carles Pi i el President Macià; l'argumentació de tots ells fou contundent i fins i tot, en alguns moments, deixaren l'auditori vacil·lant per assistir a tots la raó. Pi, no obstant, fou la serenor i deixà el debat en forma bona, la qual cosa li valgué l'aprovació de tothom.

Després d'aquest debat polític hom creia que el Congrés restaria acabat o quan menys perdria tot interès i aquí fou l'equivoc. L'Assemblea deliberà sobre realitzacions futures i la sorpresa sortí d'aquesta quan els delegats demostraren posseir iniciatives i orientacions ben definides en l'avanç del Partit, dignes de tot elogi, sobretot pels signants del manifest que portaren, per mediació del company Clarà, uns dictàmens a les conclusions del manifest, demostrant així la mentalitat d'aquests i una clara visió del moment en què vivim. Demostració palpable que, avui, el nostre Partit, compta amb militants preparats i amb prou forta voluntat per endegar tots i cada un dels problemes existents a la nostra terra, tant en l'aspecte social com polític.

Prego als socis del Centre que facin, per tots els mitjans, el possible d'obtenir els 14 dictàmens elaborats pels signants anomenats "els trenta", per ésser una essència dels nostres principis bàsics tan oblidats en aquests moments.

De les proposicions cal remarcar, pel seu propi interès, la que fa referència a prohibir en absolut ostentar càrrec de Junta, ni públic ni de cap mena, a totes les persones que haguessin estat de la Unió Patriòtica. Aquesta proposició fou acceptada per unanimitat i amb aplaudiments. També fou acceptada la proposició del nostre Centre, de què cap soci no pugui ésser de dos casals o més, amb dret de soci actiu, per tant, pot un ésser soci de diferents centres, però amb drets en un. Altra proposició molt simpàtica és la que fa referència al fixament

Dr. Josep Casasa

Metge especialista en malalties de la pell i venèries
de 11 a 1 i de 5 a 7

Carrer Tallers, 29, entressol

de la Bandera única dins el Partit, netament CATALANA.

De l'elecció del Directori serà millor no parlar-ne, per tal com els que han sortit ja la seva obra ha estat discutida en el mateix Congrés i els elegits no sabem si donaran el rendiment pobre o ric, el millor és animar-los.

La nota ferma la donà el President del Partit al discurs pronunciat a la clausura del Congrés. Els pensaments exposats per l'avi en el transcurs del seu parlament són d'una emotivitat tan gran, d'un contingut tan humà que fa els homes en el transcurs de la seva vida un home immortal.

Els que per sort tenim en el fons de l'ànima els sentiments d'humanitat que en Macià adornen, tenim l'obligació d'ajudar-lo fins que siguin assolits els ideals humanistes, esquerristes i nacionalistes.

JOAN PONS

Lluitarem per a vèncer!

Després d'ésser congut per tothom el reconeixement de la personalitat femenina com l'altíssim interès pels esdeveniments polítics que suposa, sembla estrany que encara no s'adonin els detractors per sistema, de les qualitats de la dona, que el seu gemegar constant no farà altrament que créixer el mal pel qual es planyen.

La nostra joventut envigorida per la nova saba d'uns corrents de civilització, optimista pel sanejament que aquests aires de modernitat li han encomanat, no pot sentir defallença un sol moment.

Sabem, les dones, que en la política, no tots els joves ho són, ni tots els vells són decrepits.

Hi ha joves que són vells abans d'hora, perquè no saben mirar en l'horitzó endevinat en tots moments, aquell instant que, renovant el seu esperit, portarà un corrent més nou i totalment diferent que haurà de canviar per la seva base aquell ambient normal, serè i tranquil en el qual havien vegetat fins aleshores. Hi han vells, en canvi, que la inquietud ha portat un neguiteix sempre en el seu esperit i es desviuen per entrellucar en tot instant aquella nova modalitat que ells poden adaptar per a renovar cada dia el mitjà ambient on desenvolupen llurs activitats.

La política té paradoxes d'aquesta mena!

Amb tot, podem dir que hi ha un nombre considerable d'individus

que no capeixen la igualtat de drets reconeguts en la dona i potser no s'atreveixen a reconèixer-los del tot, perquè amb aquesta igualtat, de dia en dia, es notará molt més la desproporció existent entre l'home i la dona. Que mentre la dona s'adonarà del que li val aquesta igualtat, l'home veurà com és molt més inferior del que creia el seu nivell? Qui sap!

Volem constatar, però, que cal fer alguna salvetat, no tots els nostres companys podem qualificar-los igual. Cal dir que la seva comprensió és força voluntariosa, i si no creuen en la dona, encara com ells voldrien, s'esforcen cada vegada més per a vèncer la rutina i l'animadversió que, inconscientment i filla d'aquells mateixos prejudicis rutinaris que tant ens critiquen a nosaltres, també en són víctimes.

Nosaltres, que de la política hem fet un ideal curull de romanticisme, ens desplaui haver d'emprar aquests mots que són un xic durs, però encara hi ha molts paràsits contra els quals cal lluitar, i ja que tenim l'embranzida, l'abrandament i la força de la nostra joventut i la virginitat immaculada, que en política té una alta valor no estar contaminat per les velles i caduques deixalles dels antics partits, no ens fa res lluitar i lluitarem per a vèncer.

Aquesta és la nostra posició d'avui.

M.ª TERESA GIBERT

Secció de Cultura

Excursió a les Guïlleries

Quin goig a les cinc del matí davant l'estatge! Quin bullici quan veiérem els cinc autocars que havien de portar-nos a Vic, Les Guïlleries i Girona, retornant per la Costa Brava per poder admirar bells indrets de Catalunya, els quals, per molts de nosaltres, eren desconeguts! Després que tots els excursionistes, el nombre dels quals era de 138, estigueren ben apositats, empreguérem la sortida cap a Granollers.

Seguint la carretera que passa per La Garriga, Figueró i Aiguafreda, pobles enclavats a la bonica gorja, que formen les serres del bartí (mà esquerra) i els estreps del Montseny (mà dreta), la carretera va serpentejant suament pel costat del riu Congost, després Tona; en ésser en aquest poble ja entràrem a la Plana de Vic. Vic, antic poble romà, amb el nom d'Ausà, després Ausona i actualment Vic (14.000 habitants). A Vic vàrem ésser rebuts per uns companys del

Consell Directiu del Centre d'Esquerra, on vàrem visitar l'estatge i esmorzàrem.

Després, acompanyats pels dit companys, visitàrem la plaça Major, tota ella amb porxos; la Catedral, on poguérem admirar els tapissos d'en Sert, el seu claustre gòtic i temple romà. Després de donar una estreta de mans als companys que tan amables foren amb nosaltres, sortirem cap a Roda, entrant a la vila per sobre el riu Ter. Seguirem cap a Santa Maria de Corcó (L'Esquirol), i ara la carretera comença a revoltar enfilant-se. Passàrem per Tonigròs i arribàrem al Bach (1.000 metres sobre el mar); deixàrem a mà esquerra els Cingles d'Ayats, bell panorama; a la nostra dreta els Cingles de Tavertet; davallàrem molt poc i seguirem un trencall de carretera a mà dreta, el qual ens portà en pocs minuts al típic poble de Rupit. Aquest poble tan sols té un parell de carrers i la plaça, no té gaire importància, però sí molt de típic. (Rupit no poguérem visitar-lo per una equivocació dels xòfers, els quals passaren de llarg, per això faig la descripció del poble.)

El Santuari de la Salut (1.050 metres), enclavat al redós dels puigs de Moros (1.070 m.), té una vista esplèndida; a sota, com a petits pessebres es dominen els pobles de Sant Esteve de Bas, Sant Feliu de Pallarols, Amer, etc., etc.; a davant ens queden les serres de Finestres; cap a mà dreta la Roca Corva i a mà esquerra veiem un seguit de cims del Pireneu, molts d'ells clapejats de neu. Per a arribar al Santuari deixàrem la carretera i agafàrem un camí a mà dreta, on hi ha un pal indicador que l'assenyala. Els cotxes s'han de quedar en un planell sota mateix del Sautari.

Ja hem dinat, ja tenim forces per a continuar l'altra tasca que encara ens queda, i baixant pel mateix camí que havíem pujat, seguirem en direcció a Sant Esteve de Bas; d'aquest poble agafàrem el camí de les Planes i vorejant la riera d'Amer, cap a la vila d'Amer, a uns tres quilòmetres travessàrem el riu Ter, on poguérem contemplar la magnífica presa d'aigua (El Pasteral).

TRANSPORTS en auto-camions «Chevrolet»

Viatges per a dintre i fora de la capital

Bonaventura Gallisa

SERVEI RAPID I ACURAT

TIGRE, 8 - Telèfon 21365

BARCELONA

Després d'haver descansat, i molts companys havien tret unes fotografies per tal de prendre part al concurs que organitzem, seguirem cap a La Cellera, Anglès i Girona (21.600 habitants).

Girona la travessa el riu Onyar. El riu Ter passa per darrera la Devesa on hi ha uns jardins magnífics, records de la invació dels francesos. També visitarem el Centre d'Esquerra, i el Vice-president de l'entitat ens ensenyà tot el més interessant de la ciutat que fou possible visitar, car el temps era molt jus. Arquitectònicament és molt rica, puix té la Catedral i el seu claustre, la Devesa i altres llocs.

Després d'haver-nos despedit dels nostres companys gironins emprenguerem el camí de retorn; desviant-nos cap a la costa passarem tot el Maresma, on les viles clares de la costa ens donaren una impressió més alegre que aquests bonics, però tristos pobles de les nostres muntanyes.

Després d'ahver-nos aturat a comprar les famoses ametlles d'Arenys de Mar, seguirem ja fins a davant del nostre estatge, lloc de sortida, on trobarem tots els nostres companys i familiars, els quals ens esperaven amb els braços oberts, per a preguntar-nos com ens havia anat l'excursió.

PERE BISBAL

La Comissió de Cultura té organitzada per al dia primer d'octubre una excursió en autocars al monestir de Montserrat, sota el següent itinerari:

Sortida davant l'estatge, a dos quarts de set del matí, dirigint-nos cap a Sant Feliu del Llobregat, Molins de Rei, Pallejà, Martorell, Abrera, Olesa de Montserrat i la Puda. Descans per a poder admirar la presa d'aigua i esmorzar. Sortida, a les nou, de la Puda, Olesa, Esparraguera, Collbató. Visita a les coves del Salitre. Sortida a les onze, dirigint-nos pels Brucs a Santa Cecília. Descans per a poder treure

Fàbrica d'Anissats i Licors

JAUME CLARÓS

Garantitzo tots els productes de la meva fabricació

Carrer Sant Vicens, 3 - Tel. 14551
(prop de la Riera Alta)

Barcelona

unes fotografies per al segon concurs que organitza la Secció.

A les dotze sortida, per a arribar al monestir a dos quarts d'una. Sortida a les sis de la tarda cap a Monistrol, Martorell. Descans per a saludar els companys del Centre d'Esquerra. A les vuit retorn per tal d'arribar a les nou davant l'estatge.

Preu del viatge: 9 pessetes.

Durant l'excursió es projectarà una pel·lícula dedicada als excursionistes.

* * *

Per al dia 23 del corrent la Secció de Cultura té organitzada una vetllada, a les del des vespre, sota el següent programa:

1. Recitals de Poesies.
2. Repartiments de premis als guanyadors del primer Concurs de Fotografia que ha organitzat la Secció, per un jurat competent.
3. Finalitzarà la festa projectant-se la pel·lícula feta durant l'excursió a les Guílleries. Detalls per programes especials.

* * *

Seguint la tasca empresa per aquesta Secció, el dia 2 del propassat mes de juliol férem la visita colectiva a la Hispano-Suïssa. Tots els assistents quedaren encisats en les explicacions que, sobre el seu funcionament, ens donà una persona especialitzada enviada especialment pel director de la fàbrica. La visita durà tres hores, explicant-nos el seu funcionament i ensenyant-nos tots els departaments de maquinària, la quals cosa és grandiosa per la seva extensió.

El senyor Francesc Roviralta ens féu els honors i ens donà tota mena de detalls, quedant els qui efectuàvem aquesta visita completament complaguts de l'amabilitat de dit senyor.

JOSEP SARLÉ

SASTRE - MODISTO

A la presentació del carnet del Centre, als associats se'ls farà un 10 % de descompte

Manso, 32, pral 1.^a

Barcelona

Joventut

Festiva! a benefici de l'Hospital Clínic

El festival benèfic celebrat el diumenge, dia 23 de juliol a l'Estadi, organitzat per la Joventut d'aquest Centre, assolí un gran èxit esportiu.

Començà amb un partit de basquetbol entre dos equips del Club Femení i d'Esports, els quals s'alinearen de la manera següent:

Equip vermell: E. Trepat, C. Trepat, R. Jerez Torres (segona part Mirapeix" i Valls.

Equip blau: Mary Morros, Tubau, Jerez, A. Pascó i Ordóñez.

Vencé l'equip blau per 16 punts a 3, que tingué, en la senyoreta Pascó, una formidable transformadora. La primera part acabà amb el resultat de 6 a 2, a favor de les guanyadores.

Marcaren: Pascó (6) i Valls (2). A la segona part, Pascó (8) i

Ordóñez (2), per les blaves. Mirapeix (4) i Valls (2), per les vençudes.

BAR QUIMET (a) Cal Quim

Carrer Cendra, 23

Menjars econòmics — — Vins de Martorell

Olis i Licors de les millors marques

Totes les senyoretetes en general estigueren molt bé, demostrant estar molt ben compenetrades.

El partit de futbol s'alineà de la següent manera:

Selecció vermella: Cabo, Aparicio, Companys, Espino, Abad, Aparicio II, Ventoldrà, Alejo, Cros, Arocha i Parera.

Selecció verda: Florenza, Julio, Sanfeliu, Bartolí, Burguete, Serra, Peiró, Gallart, Gual, Calvet i Morales.

Fou un partit distret i de molta emoció, el qual finí amb un resultat de quatre a zero a favor de la selecció de *maillot* vermell.

Les dues davanteres es mostraren molt encertades, portant a cap atacs perillosos per a la identitat del marc defensat per Slorenza i Cabo. Cal dir, no obstant, que la davantera de la selecció vermella, degut al seu treball, es mostrà superior a la de la selecció verda, donant lloc a què guanyessin per aquesta diferència, diferència que no hem de fer-ne cabal si ens atenem que els verds, es cansaren de portar el perill a la porta defensada per Cabo, el qual, degut a tenir una tarda molt bona, pogué salvar totes les situacions perilloses que se li presentaren, acabant la primera part en un gol a zero, aconseguit als vit-i-quatre minuts de joc, quan Cros des del mig del camp avançà i driblà Burgueta, que d'una distància de 30 metres tirà un tret imponent que baté Florenza.

En la segona part i als pocs moments de començada, Ventoldrà envià un fort tret que Florenza desvià a corner.

El tirà el propi extrem del Barcelona i Cros, d'un magnífic cop de cap burlà la sortida del Florenza badalonès i aconseguí el segon gol.

Als dotze minuts, Parera, d'un fort tret que rebotà al pal, entrà el tercer gol per als vermells.

Després de 15 minuts més de joc, Serra ressolgué un embolic provocat per un corner i marcà l'únic gol per a la selecció verda.

Poc abans d'acabar, Cros recollí amb el cap un centre d'en Parera i envià la pilota a la xarxa.

MAGATZEMS

L'Esperança

Sastreria - Camiseria - Confeccions - Gèneres de punt

————— TAMARIT, 154 —————

Arbitrà, sense dificultats, el senyor Bertran.

Durant el descans del partit de futbol, se celebraren diferents proves atlètiques, les quals donaren els següents resultats:

Sis-cents metres llisos, masculins: Vives, del Barcelona, 1 m. 29 s. 4/5; Arrufat, del Tagamanent; Sans, Masdeu i Gil.

Cinc-cents metres llisos, femenins: Isabel Arcas, del Tagamanent, 1 m. 33 s. 4/5; Enriqueta Boada i Valiente (ambdues del Júpiter).

La vencedora, senyoreta Arcas baté en aquesta prova el rècord d'Espanya, el qual el detentava la senyoreta Castellori, en 1m. 37 s.

Tres mil metres llisos, masculins: Esmandia, del Tagamanent, en 9 m. 22 s. 1/5; Quesada, del Júpiter; Navarro, Segura, Bris, Bernabeu, Bulbena, Gallego i Miravet.

Vuitanta metres llisos, femenins. Primera sèrie: Mary Morros, 11 segons 6/10; Trepapat, 11 s. 7/10; Arcas, Tubau, Jerez i Sastre. Segona sèrie: Valls, 12 s.; Valiente, Salas, Guasch i Mirapeix.

Relleus 4×100: Barcelona, en 46 s. 1/5 (Vives, Anselm, Aracil i Camps).

Badalona. (L'equip del Buc arribà en primer terme amb la marca de 45 s. 4/5; però fou desqualificat per haver sortit a fora de la zona en un relleu.)

Relleus Olímpics (800, 400, 200 i 100): Buc (Angel, Monfort, Arèvalo i Armando), en 3 m. 33 s. 7/10.

Barcelona (Camps, Vives, Aracil i Anselm), en 3 m. 39 s. 2/5.

Badalona, 4 i 5; dos equips mixtos del Tagamanent; Federació Alumnes Escola Treball, i Sarrià Esportiu.

* * *

El Consell Directiu d'aquesta Joventut, organitzadora del festival, dóna, des d'aquest butlletí, les més expressives gràcies, no tan sols a les entitats que tan bona acollida ens donaren, sinó també a tots els

CLINICA D'ENCENEDORS

de totes menes a la perfecció
Especialitat en els d'or i argent

Agustí Subirós

Hospital, 42, portal

BARCELONA

jugadors i corredors que prengueren part, d'una manera desinteressada, en aquest festival benèfic.

En el proper butlletí donarem compte del resultat econòmic, ja que per manca fer alguns pagaments no el podem donar ara.

Secció d'Assistència

En el present més s'han registrat les altes següents:

Companys senyors Domènec Pla, Joan Rosal i Ramon Bonastre.

Benvinguts tots els companys que van engrossint les files d'aquesta benèfica Secció, que a poc a poc va agafant l'impuls i volum que li corespon per la seva alta finalitat.

LA JUNTA

Consultori mèdic pels socis

Doctor Joan Roca (soci del Centre)

Sant Pau, 112 (entrada per la Farmàcia Xavier de Nicolau)

Visitarà als socis del Centre, gratuïtament, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou, nit, mitjançant la presentació del rebut del mes corrent.

La faula de Crist

“La faula de Crist produeix tant, que seria una niciesa confessar la veritat als ignorants”. Així ho digué el papa Lleó X. I per això també, ara, els catòlics d'Espanya aixequen llurs crits al cel quan la República, alliberant el pensament dels espanyols del jou de la fe *a priori* amb la llei de Confessions i Congregacions religioses, ha obert un camí per on, a Espanya, aquells ignorants, que deia el Papa, arribaran un dia al coneixement de la veritat: Que la ciència positiva ha acabat ja per sempre amb la superstició, els dogmes, l'apriorisme escolàstic i les falses idees formades per l'educació religiosa que, si subsisteix encara és, com diu Haquel, per virtut de la fora de la inèrcia.

La religió catòlica, per exemple, que és la més extensa a casa nostra, gira tota ella a l'entorn de la personalitat de Jesucrist. Doncs bé,

amb la brevetat que el marge d'aquestes pàgines ens imposa, veurem la mentida que és aquesta religió, per tal com, segons la història, el tal Jesucrist mai no ha existit.

Quan la crítica naturalista demostrà la inexistència de l'ordre sobrenatural i dels miracles, alguns savis compregueren que això significava la fita de la concepció divina del Crist i, volent salvar el fet religiós cristià, intentaren despullar al Crist de la divinitat i dels miracles per salvar-lo com a home. Que salvant a Crist com a home, quedaria salvat també—com fundat per ell—el cristianisme, que ensem reafirmaria després la personalitat extraordinària i sobrehumana del Crist. I així “el diví—com diu Milesbo—que en aquest cas hauria sortit per la porta, entraria renovat per a circumdar amb la seva aurèola, la rossa testa tradicional del Natzaret. Perquè, quin home podia crear tota una nova civilització com la cristiana si no un per tots conceptes extraordinari?”.

Muclair, parlant de Renan, un dels més grans cristòlegs i dels que més es distingiren en aqueu intent de salvar el cristianisme, diu que el mòbil de l'obra de Renan era convèncer l'Església de què havia d'abandonar el dogma diví, considerant-lo com un simbolisme, conservant solament la moral evangèlica i adaptant-la a l'evolució social del segle, per evitar la lluita amb l'esperit científic de l'època en què, com diu Berthelot, aspirà a la direcció material i moral de la societat i presentar-se al món com a guardadora d'una admirable moral de justícia.

I és que ben mirat, què importa pel fet cristià que Crist no sigui precisament la segona persona de la Trinitat encarnada, si se'l pot presentar com un enviat extraordinari de Déu o com un home tan enlairat que des del cel obre llurs portes a la humanitat? A més que Renan—com diu Gustau Tiry—“per un miracle del geni el fa home, sense disminuir-lo. Més encara: tant l'engrandí, que es convertí en l'ésser sobrenatural que ell havia somniat”. I així crist, si bé no és ja el

BAR “LA MINA”

Obert tota la nit

Faume Busquets

Vins, olis i licors de les millors marques
Dipòsit de Gel i Cervesa Es serveix a domicili

Arc del Teatre, 63 — Telèfon 17913 — Barcelona

Déu que baixà a la terra per fer-se home, és un home que pujà al cel per fer-se Déu.

Però veiem el fracàs d'aquest intent per part d'aquells savis, de salvar la personalitat humana de Jesucrist. "Els cristòlegs—diu Milesbo—o bé no han fet més que escriure novel·les com Renan, o bé, si han fet quelcom seriós ha estat tan sols en la part crítica com Strauss". Per altra part cauen en un absurd per tal com el criteri de què es valen per triar de la vida de Crist el sobrenatural per eliminar-ho de l'humà i conservar-ho, és purament subjectiu, ja que objectivament tant l'una part com l'altra tenen la mateixa base evangèlica, és a dir el mateix valor històric, i o bé en la vida de Crist és fals tot, o bé si es concedeix valor històric a una part se n'ha de concedir a totes.

Per això Renan, sincerant-se després amb la conseqüència de què Crist és el tipus de l'home ideal creat per la humanitat, a la qual—contra la seva voluntat potser—l'ha portat el seu sistema, diu: "la bellesa de Beatriu pertany al Dant i no a Beatriu; la bellesa de Cristna correspon al geni indi i no a Cristna, com la bellesa de Jesús i Maria és obra del cristianisme no pas de Jesús i de Maria". De la qual cosa Milesbo en treu la conseqüència de què si la bellesa de Crist és creació de l'esperit humà, també la seva persona amb la mateixa lògica i pel mateix criteri crític, podria ésser-ne—com ho és— creació del mateix esperit humà.

I és que com diu Dide amb Crist passa el mateix que amb tots els ésser llegendaris: com més se'ls busca menys se'ls troba... I l'intent de col·locar a la història, de lliurar de les tenebres de la teologia una personalitat que fins els trenta anys és absolutament desconeguda i que després sols apareix amb els miracles absurds i ridículs, és un intent tan difícil que *a priori* pot dir-se impossible".

Per això també Strauss, veient-se víctima de la mateixa fatalitat de Renan després de reconèixer que "pocs grans homes—cap més

Mobles Americans per a oficines,
Despatxos i similars

MOBLES ALTABA

TALLERS, 29, 31 i 71

BARCELONA

altre—hi ha a la història dels que n'estem tan poc informats com Jesús”, diu que “la pretensió de què la salvació dels homes depèn de la fi amb coses, de les quals una part és certament fictícia, altra incerta i solament una petita porció vertadera, és tan absurda que als nostres dies ni val la pena de molestar-se a refutar-les”. I posteriorment, desenganyat ja, sense donar-se'n compte, deixa escapar de la ploma aquestes paraules: “la idea d'una Vida o d'una biografia de Jesús ha estat la fatalitat de la teologia moderna: aquesta contenia ja en principi tot el destí i la contradicció que aquella implica; fa presagiar els més negatius resultats. Era la trampa a la qual havia de caure i perdre's la teologia del nostre temps”.

I és que de Crist només n'hi ha un i dins una sola concepció: el sobrenatural, miraculós i diví dels evangelis.

Ara bé, com diem al principi, la història no pot admetre a les seves pàgines l'existència del tal Jesucrist.

A. CINCA

(Continuarà).

Notes

S'estan portant a cap els treballs necessaris per a deixar enllestit molt aviat el nomenament d'una Comissió de relació per a la propaganda política femenina en el districte, integrada per elements de les tres entitats existents, adherides a la política d'Esquerra Republicana de Catalunya.

* * *

Recordem a les nostres associades que per a poder donar increment a la nostra Secció Femenina cal que la joventut no ens manqui mai. Per a aconseguir-ho, us demanem que inscriviu les vostres filles, germanes, familiars o amigues que no hagin ultrapassat els disset anys, amb la quota especial de 0'50 ptes.

Si vosaltres ens acompanyeu amb la vostra voluntat, tenim plans molt interessants per a desenvolupar en el vinent curs 1933-34.

* * *

Tots els dilluns i dimecres, de deu a dotze de la nit, podeu informar-vos de tot quant cregueu d'interès, relacionat amb els drets reconeguts per la República a la dona.

SASTRERIA ECONÓMICA
al comptat i terminis

Tomàs Garriga

Plaça del Padró, 14

FABRICA DE LAMPARES

ANTONI CANUDAS

Successor de Vda. SUÑÉ I Cia. S. L

Manufactura de tota mena d'Articles de Metall

Aurora, 25 - Telèfon 17075

BARCELONA

JUANOLA

Passatge Bernardí, 26

Venda de Glas - major i detall — Dipòsit de Cervesa
Damm — Gassosses i begudes refrescants

Venda d'Ous i Aviram de granja pròpia

MATALASSERIA DE

Ricard Casademunt

Llanes, Miraguá, Cotó, Clin i Borres de totes classes

Es refan matalassos a domicili

Joaquim Costa, 29. botiga
(abans Ponent)

BARCELONA
Telèf. 25373

*Per les vostres compres adreseu-vos als
anunciants del Butlletí*

RELOTGERIA

Auqué

Fundada a l'any 1865

SANT PAU, 31

(davant Mendizàbal)

Telèfon 23465

BARCELONA

Tallers Gràfics Vda. R. Fabrè. — Rosal, 5